

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická

Bakalářská práce

2015

Magdalena Kabíčková

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

**Translation of a Text Dealing with YMCA with
a Glossary and Commentary**

Magdalena Kabíčková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra anglického jazyka a literatury

Studijní program Filologie

Studijní obor Cizí jazyky pro komerční praxi

Kombinace angličtina – němčina

Bakalářská práce

**TRANSLATION OF A TEXT DEALING WITH
YMCA WITH A GLOSSARY AND COMMENTARY**

Magdalena Kabíčková

Vedoucí práce:

PhDr. Alice Tihelková, Ph.D.

Katedra anglického jazyka a literatury

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat vedoucí své bakalářské práce,
PhDr. Alici Tihelkové, Ph.D., za pomoc a veškerý čas, který mi věnovala.

Obsah

1	INTRODUCTION	1
2	THEORETICAL PART	2
2.1	Translation	2
2.2	Glossary	4
3	THE TRANSLATION	5
4	COMMENTARY	20
4.1	Lexical level	20
4.1.1	Complete (absolute) equivalence	20
4.1.2	Partial equivalence	21
4.1.2.1	Formal differences	21
4.1.2.2	Differences in denotation	22
4.1.2.3	Differences in pragmatics	22
4.1.3	Zero equivalence	23
4.1.3.1	Calque	23
4.1.3.2	Expressions of foreign origin	23
4.2	Morpho-syntactical level	24
4.2.1	Number	24
4.2.2	Grammatical gender	24
4.2.3	Person	25
4.2.4	Tense	25
4.2.5	The aspect	25
4.2.6	Active and passive voice	26
4.2.7	Transposition of parts of speech	26
4.2.8	Condensation	27
4.3	Textual level	29

4.3.1	Information structure of a text	29
4.3.2	Coherence	29
4.3.3	Cohesion.....	30
4.3.3.1	Reference.....	30
4.3.3.2	Substitution	30
4.3.3.3	Ellipsis	31
4.3.3.4	Lexical cohesion	31
4.3.3.5	Conjunction	32
5	GLOSSARY	35
6	CONCLUSION.....	38
7	ENDNOTES.....	40
8	BIBLIOGRAPHY	42
8.1	Print sources	42
8.2	Internet sources	43
8.3	Other sources.....	43
9	ABSTRACT	44
10	RESUMÉ	45
11	APPENDICES	46
11.1	The Czech source text	46

1 INTRODUCTION

The aim of the thesis is the translation of a selected text dealing with YMCA, namely a text treating the topic of YMCA in the First Czechoslovak Republic, accompanied by commentary and glossary.

The YMCA is a worldwide organization founded in 1844 by George Williams in London. It aims to put Christian principles into practice when attempting to develop a healthy body, mind, and spirit. These three angles are shown as the different sides of a red triangle, a YMCA logo.

My own contribution to the topic is the attachment to the YMCA, which arose in the children camp YMCA Lakeside, Cumbria in Great Britain, where I spent one unforgettable summer. Since then, I began to ascertain all benefits we acquired thanks to YMCA.

It is to be mentioned that the translated text deals with dates back to a distant period, when the vocabulary differed from today's language. The influence of the Czech culture also cannot be overlooked. In any case, these circumstances have to be taken into account while translating.

The first section of work contains the theoretical part, which comments on the process of translating itself, discusses the translation techniques and some obstacles that translators need to be aware of. Furthermore, it outlines the glossary, its significance and elaboration.

Next, the real translation follows. An extract about YMCA from the book *Svět Jaroslava Šimsy* written by Milena Šimsová served as the source text. It describes the beginning of the YMCA in Czechoslovakia and how the oldest charity working with young people in the world influenced Czech youth.

The following part of the work analyses the text in the lexical, morpho-syntactical and textual level. This commentary section includes differences between Czech and English found while translating.

Although the text does not require any previous special knowledge, some terms used are better to be explained. That is why the last part of the work contains a glossary.

2 THEORETICAL PART

2.1 Translation

Translation can be understood as the process of transmitting the information into another language using the same, similar or different means. It can be also defined as the comprehension of the meaning of text and the production of an equivalent text that communicates the same message in another language. According to Šabršula (2000), translation is the result of indirect communication. Translator or interpreter, who acts between the author and the recipient, mediates the communication between subjects using different codes.^[1]

Generally, the translator's work is distinguished as tri-phase activity, though the constituent phases are not autonomously separate from each other.^[2]

The first phase is described as the understanding of the source text. This phase of decoding analyses the original text for full comprehension and stylistic appreciation. The translator performs the task of a reader, a critic and also an interpreter. He does not need to only understand the semantic units of the text but also to be fully aware of the author's style.

Second comes the phase of translation itself. The translator usually starts to record the equivalence in the target language for each of the words he has already identified. However, in most cases, equivalence is not identical, as the absolute semantic conformity is impossible to reach. The translator's task is to interpret the text so that it is not shortened and does not contradict the original idea. It cannot lead to any deformations of the source text idea.

The third and final phase is recoding the transferred message in the target language. The translator's goal is to reword and change the style to achieve the same effect like in the source text.

While translating, certain factors have to be taken into consideration. According to Hochel (1990), three transfers are being realized. Shifting of the text from one natural language to another, as described above,

is followed by another transfer of the time when the source text emerged to the time of translation. The third process is the cultural environment change, which can be solved by adaptation, for instance.^[3]

Translation process uses different methods and procedures. The following seven translation techniques are ordered from the simplest to the most difficult. ^[4]

a) Transcription

Transcription is the representation of words of the translated language by means of the target language, where a foreign word appears in the same form in both languages. Transliteration, defined as the conversion of a text from one script to another, should be also taken into account.

b) Calque

Calque is a word-for-word, literal or faithful translation. It is the cultural transposition, whereby a target text expression is translated according to the grammatical structure of the corresponding source text expression. This method is often used improperly and causes misunderstandings.

c) Substitution

Substitution refers to a replacement of an expression by another, which is equivalent. There is often given an example with noun being replaced by personal pronoun or reversely.

d) Transposition

Transposition is a necessary grammatical change in the word category because the different language system requires so.

e) Modulation

Modulation is defined as a change in point of view that allows us to express the same phenomenon in a different way.^[5] It is the interference of the translator.

f) Equivalence

Equivalence occurs when the stylistic and structural means differing from the source text are used. It concerns especially emotional situations and talks.

g) Adaptation

Adaptation goes for the substitution of a situation, which is described in the source text by another adequate situation. In general, this procedure is used as an effective way to deal with culturally-bound expressions, metaphors, idioms and images in translation.

2.2 Glossary

A glossary is a list of terms used in a special subject, field, or area of usage, with accompanying definitions explaining or defining difficult or unusual words and expressions used in the text. It is usually alphabetically arranged. Sometimes it is also called controlled vocabulary.

3 THE TRANSLATION

YMCA – Young Men’s Christian Association – is a worldwide organization. It puts Christian principles into practice and aims to educate young people.

YMCA was founded in London in 1844. Shop assistant Georg Williams gathered a group of young men around himself and made them interested in the idea of Christian self-education. The association spread fast. At the first conference in Paris in 1855, the basis of its work was formulated: “The Young Men’s Christian Association gathers young men, who, considering Lord Jesus Christ as their God and Saviour according to the Holy Bible, want to be his disciples by their belief and life and want to unite in the effort to extend his kingdom among young men.”

The YMCA program arose from the longing for regeneration of the human society. It was encouraged by the belief in man and his chance to create a better world. The first YMCA workers came from the Protestant churches. They built centres opened to all people no matter which church membership they were. They tried to lead young people to the concept of Christian life, to educate them to the practical Christianity regardless of the nationality or political membership. Inculcating reverence for principles of international cooperation and peacefulness, they taught authenticity, love of truth and fairness.

From England, the YMCA spread rapidly all over the world. It was a movement, an association, although it was organized as any other fellowship. The funds were obtained from the membership fees and voluntary donations from supporters. Especially in America the YMCA was managed like a business organization. It led to the entrepreneurial spirit and economic self-sufficiency, although the aim remained ideal: to educate youth to be resourceful, responsible, honest and trusting in the honesty of others.

As their symbol the founders chose an equilateral triangle – the symbol of three constituents of the human being – the body,

the intellect and the soul. The same education of all three components, that is physical, rational and spiritual, is indispensable for the fulfilment of life mission, according to the YMCA program.

Several years after the YMCA, the world women's organization was founded - YWCA - Young Women's Christian Association.

During World War I, YMCA extended its educational work among soldiers in the army and in the prison camps. Building so called military YMCA homes, it created military organization of its workers.

T. G. Masaryk came to know the work of the YMCA in detail during the war and he appreciated what YMCA had done for Czech legionaries, especially in Siberia. Therefore, he sent his daughter Dr. Alice Masaryková to the World Alliance of YMCA's in Geneva with a request, wanting the American YMCA to send its work to soldiers in the newly established republic. Our legionaries also asked the interim Czechoslovak government in Paris for YMCA workers (in legions called "Uncles") to go with them home and continue in the previous work by military formation in the republic as well. So it happened that the first YMCA secretaries came to Prague with the returning soldiers in January 1919.

They brought the whole trains full of goods with them. Right after the war, the lack of everything was apparent everywhere. Alongside military units, they began to build military YMCA homes in various towns. Each of these homes had its own library and reading room, where books were free to borrow, newspapers and magazines were free to see and read; not only Czech, but also English, German, French and Russian. Parlour games were played here (chess, checkers, etc.), there were even special playrooms in some places. Every home had its own writing room – every comer obtained some letter paper or a leaflet for free to be able to write home. Hot cocoa was served here under the terms of the YMCA program, which was strictly teetotaler. Religious or other lectures were organized, foreign languages taught here. As an absolute novelty, cinematographic performances were introduced at that time and the most

popular was the YMCA sport program. The majority of YMCA homes had its own playgrounds with a professional athletic monitoring. YMCA put ball games volleyball and basketball into practice here.

On September 26th 1919, when the agreement on cooperation between the Ministry of National Defence and YMCA was signed, 12 YMCA homes had already been working in the area of the republic. By the July of 1920, 70 army centres were built and around the same number of branches. The Czechoslovak government put a larger number of men at YMCA's disposal, not only because Americans were unable to work in the Czechoslovakia without help and cooperation of domestic people, but because they did not know the language and environment. American secretaries did not want to stay here permanently and from the beginning of their work they had thought of training men to whom they would hand the work over as soon as possible. Already in March 1919, first training school was opened. A variety of courses were taught – educational, language, athletic etc., where in all these courses the secretaries primarily pursued education towards honesty, truthfulness, decisiveness and purity. Future secretaries were to be people of good character to be able to take charge of the Czechoslovak YMCA leader's role. Indeed, many of those who were put at military YMCA's disposal by the government at the very beginning of its activity, later became Czechoslovak YMCA leaders, such as Josef First (called Joe), F. M. Marek, Antonín Matys and others. One of them, Josef Bradáč, wrote a report on the content and scope of military YMCA work in 1929 and accompanied his narrative with a large number of documentary photographs.

In 1921, the public education bodies under the Ministry of National Defence started to take the YMCA military homes over and after their elimination in 1923, the work of YMCA military homes ended.

American YMCA secretaries came to Czechoslovakia as missionaries charged with entirely specific tasks by Genevan World

YMCA Committee. They were Christians and found the work very serious and crucial.

They came to Czechoslovakia in the time exceptionally suitable for founding a new association: in the first years of newly-emerged republic, many associations, cultural institutions and religious societies were established. Simultaneously, it was an extraordinarily confusing time as far as religion was concerned. Emanuel Rádl reflects: "When it came to religion, our people thought of the strengths of the Kralice Bible and of political campaign against the Catholic Church. I remember the negotiation with general secretary from the Genevan main office (a Swede), how hard he had found it to understand patriotism presented to him at the time as a religious creed. To break through with the idea of practical Christianity was equally difficult."

YMCA was received with mistrust especially by the churches in the republic. The American emphasis on the practice and ignoring of doctrine was unacceptable to the churches. Furthermore, the military YMCA (also at Czechoslovak offices request) developed the social aspect of its work and became popular for its sports program. People from churches asked what was Christian about the YMCA. However, it was also respectable people outside the churches that were contemptuous of YMCA. Political parties objected to its being an American organization; in addition, it was suspected of being a spying organization. Suspicion and reluctance were also caused by the American money used to fund all the work in the very beginning. The budget for the year 1920 was more than half a million dollars! The drive, pace, breadth and generosity with which American secretaries started to work here, were unprecedented in our conditions.

In 1920, 62 American secretaries worked in Czechoslovakia; with time their number (and also budget) quickly decreased. The main office was in Prague, first in the Mikulandská street, later in the Národní třída avenue. From the beginning, the work was managed by W. W.

Gethmann, a “very experienced and amiable man“, according to Václav Havel’s memories, who became a long-term central director of Czechoslovak YMCA. Some secretaries were delegated to do entirely specific work, others worked in various places of the republic according to immediate need, depending on where associations were founded or work extended.

In the years 1920 and 1921 American secretaries built the Student Home for students in Prague in Albertov and arranged the first summer conference in Přerov nad Labem for them. After work, together with boys they built the first steady summer camp near Soběšín on the Sázava river and a year after they built it near Oravský Podzámek in Slovakia. They published special handbooks for work in the YMCA in the new built printing works. They set up local YMCA associations in fourteen towns of the republic. They started to technically educate future Czechoslovak secretaries in the newly built international training school for YMCA secretaries in Olomouc; eight Czechoslovak secretaries were sent for special studies abroad, mostly to America, some of them for several months, others for several years.

All through this work, American secretaries managed to recruit a group of men in the Czechoslovak public, who made up the core of the first Czechoslovak YMCA central committee.

The first Czechoslovak YMCA congress took place in the recently finished Student Home in Albertov from the 1st to the 3rd July 1921. Eighteen members were elected to the central committee. Prof. Dr. František Drtina became chairman. There were many well-known people on the central committee, with the minister MUDr. Vavro Šrobár being among them. IngC. Václav Havel was elected for the Reviving Movement of Czechoslovak students (OHČS); he remained a member of this committee for the whole duration of Czechoslovak YMCA existence. About hundred people participated.

A program was worked out according to the accepted interim regulations. The basis of the Czechoslovak YMCA Statutes was formulated as follows: "Continuing in domestic reformatory efforts, Czechoslovak YMCA seeks to exercise Christ's Gospel in lives of individuals, society as well as nations without any regard to ethnic, political or social contrast, seeing an essential source of spiritual and moral power in it. This declaration agrees with the spirit of existing world YMCA base accepted by the Federation in Paris in 1855."

As early as the 24th October 1921, American YMCA handed the property over to the Czechoslovak YMCA. The latter was admitted as a regular member of the World YMCA union at the World committee congress in Copenhagen in August 1922.

Emanuel Rádl was the incumbent vice chairman in the first years of Czechoslovak YMCA's activity. Giving a lecture titled "What is the YMCA in Czechoslovakia and what are its aims" at the first and second YMCA congresses in 1921 and 1922, he contributed significantly to the working out of the principles of the YMCA program in Czechoslovakia. Driving around the world in 1922, he visited many YMCAs in Asia and America. After his return he went with the American secretaries to the places, where the work of local associations started, explaining the purpose of YMCA work there.

Rádl had special understanding of the objections to YMCA from the churches:

"Our YMCA is criticized for being not Christian enough... that mere Christian practice is not enough for Christianity, i.e. active love for one's neighbour, fight for social equity, elevation of spiritual and physical life, but it is also necessary to obtain specifically Christian awareness of Christian "faith". This attitude is entirely correct: indeed, without any personal experience and feeling of guilt and sin and dependence on the mercy of God there is no real Christianity. Let us admit that Europe differs from America to its profit in bigger understanding for this subjective

Christian feeling and for rational analysis of Christian truths. However, let us also admit that in the whole Europe, especially in our country, there is the tendency to refrain from this Christian feeling and dogmatic doubts and to derive no practical consequences. America puts great emphasis on these practical consequences. Let us keep our priorities (if we have any) and learn the practice from America which we lack, all the more so, that we agree on the practice rather than on the theory.”

Rádl, therefore, stood up unequivocally for the accenting of Christian practices, how the American YMCA brought them to us, but at the same time he looked for enough strong base of all the YMCA work in the Christian program: “Let us take our Christianity seriously... we would love to achieve YMCA becoming the centre of sincere and serious Christian effort in our republic. We believe that this effort will not be based on the practice ultimately, but on the conscious Christian confession. ... Do not be afraid of Christianity!”

With this program guiding principle, Rádl distinguished himself substantially from the practice of Czechoslovak YMCA secretaries who brought into their work experience and methods from the military YMCA where the social program was a top priority and the educational, cultural and sport program was taken care of.

Emanuel Rádl was somewhat isolated in YMCA. With his emphasis on the Christian basis of all work he was close to the American secretaries, being sometimes even on the side of them against others, as he explicitly remembers. He was supported in this attitude by MUDr. Adolf Lukl. Taking the YMCA activity as his own, he was not afraid to criticize; he took a stand on American secretaries and participated in the responsibility which was born by Emanuel Rádl in the YMCA from the beginning. Later they worked together – Emanuel Rádl as the chairman and MUDr. Adolf Lukl as the vice chairman of the Czechoslovak YMCA.

Czechoslovak YMCA was the association with club rooms, lodging houses for bachelors, canteens, gymnasiums, playgrounds, camps.

All who used these equipments and took part in the club, educational and sport activity became special YMCA members. They were in the majority.

The person who signed the YMCA program basis and made a commitment with a special vow to live according to the association principles and to follow its aims became a regular member. Thereby he assumed responsibility for YMCA leadership and obtained a full suffrage.

Regular YMCA members voted for their delegates, who met together for the annual YMCA congresses every year in another town of the republic (1921 in Prague, 1922 in Olomouc, 1923 in Bratislava, 1924 in Brno) and this is where they reviewed their work and accepted the program directives for the following year there. The YMCA central committee with twenty seven members was elected there, mostly from the representational personalities of our public life. The unions autonomously affiliated to the YMCA were represented in the central committee: OHČS - Reviving movement of Czechoslovak students, SČME – Union of Czech Brethren Evangelical Youth, SEM – Union of Evangelical Slovak Youth, AY – Academic YMCA, later Youth of Brethren Baptists.¹

The central committee elected from its members the executive committee, which had eight members and had always worked one year. Close to the central committee there worked a number of boards – financial board, building board, ideological board, board for physical education, for cooperation with YWCA, for cooperation with 9 and others. Apart from the central committee in Prague, every local association had its own elected YMCA committee. Membership in the committees

¹ Author's own translation of Czechoslovak unions named: OHČS – Obrodné hnutí Československého studenstva, SČME – Svaz českobratrské mládeže evangelické, SEM – Svaz evangelickej mládeže slovenskej, AY – Akademická Ymka/Mládež Jednoty Chelčického – baptistická.

and boards was honorary and thus unpaid. The YMCA work was based on the voluntary work of its members.

The human resources board of YMCA central committee chose its employees from volunteers. They were primarily YMCA secretaries, meaning professional YMCA workers, specialized in their work. YMCA also employed clerks, i.e. accountants, canteen and lodging houses administrators, typists, instructors (for teaching in language courses, for work in the gym and swimming pool) and auxiliaries for facility maintenance. All paid YMCA employees comprised so called YMCA headquarters. Its leader was the YMCA central managing director. He was the one to take part in YMCA executive committee meetings with the advisory vote. The secretary working in the individual local YMCA association was paid by the YMCA central headquarters, but the content of his work was determined by elected local association committee.

This was the democracy of YMCA. The work was done by paid employees, but decided by unpaid people doing it for ideological reasons. YMCA taught democratic nature by discussing (in committees, boards) and voting on everything happening in the YMCA. Everybody was in the elective office only for a definite period of time. All those who camped and did sports in YMCA were being educated from the boyhood age in the democratic character, i.e. responsibility, awareness, voluntary discipline and self decision making. The American YMCA brought the experiences of American democracy and through various activities made it a part of our public lives.

YMCA was an association founded on the democratic basis and democratic education constituted a part of the YMCA program.

Altogether 14 local associations were founded throughout the country. The Czech ones were in Prague, Budweis, Hradec Králové, Kladno, Jičín, Brno and Olomouc. The German ones were in Liberec and Znojmo. The Slovakian local associations were in Bratislava, Banská Bystrica, Vrútky and Prešov and the Hungarian one in Lučenec. All these

associations were built to serve all citizens regardless of nationality. The respect of national dissimilarities as well as the education to the pure tolerance belonged to the content of local YMCAs work. The associations in Vrútky, Prešov and Jičín perished not long afterward, but new ones in Plzeň, Moravská Ostrava and Rakovník were established.

The initial mistrust of the YMCA was slowly fading away. The fact that a number of YMCA events became naturalized contributed to this. Thus it happened that in 1921 during the Advent, “the Christmas tree of the republic“ was lit up on the square in Olomouc. Under the tree, the YMCA collected clothes and money for lonely and poor children. In a few years, the trees of the republic were also erected in those towns, where the YMCA had no centres. In the same way, YMCA introduced the Mother’s day to the country, celebrated on the second Sunday in May as a token of gratitude to the maternal love and dedication.

Many people found the diversity and variety of YMCA activities attractive. There was the possibility to present, learn, play games, camp, discuss, do sports, swim, live a social life in the YMCA – and that all within the quite definite YMCA program.

YMCA promoted learning foreign languages, for example. It was taught in the regular year-long courses in the local association, but also in the summer camps. YMCA arranged the stay in the international camps for young people and held the lecture of foreigners. Large delegations from Czechoslovakia participated in the YMCA world congresses. Collective working conferences were held every year each time in another country.

Internationality and national tolerance were parts of the YMCA program.

From the start of its work, YMCA had its own house only in Olomouc and Budweis. But already in 1922, YMCA (as the YMCA houses were called) began to be built in Bratislava and after a year in Hradec Králové. The plan to build a YMCA in Banská Bystrica was

made and there were efforts to build such a house in Prague corresponding with the significance of a centre in the capital. The Prague YMCA building was opened on 28. April 1928.

Czechoslovak YMCA built its facilities – buildings, equipment, camps and others – thanks to the financial contribution of American YMCA. YMCA in the United States and in Canada collected money needed for Czechoslovak YMCA in so called financial campaigns. Following them, YMCA arranged over the years a number of financial campaigns also in our country and from its revenues not only built new facilities but also continually expanded its work.

For instance, in 1928 and 1929 following the strong gales, that had destroyed a part of a camping facilities by the Sázava river, a financial campaign among the camping boys and their parents was announced and earned so much that instead of previous tents new chalets were built, spacious canteen constructed, waterworks acquired, etc. YMCA would have been unable to build these from regular contributions and voluntary gifts. The financial campaign, an initiative for it and its implementation required entrepreneurial spirit and fostered entrepreneurship. Directly in the camp, the boys learned collective responsibility for the camp facilities and the necessity to maintain them. The result of financial campaign was evident.

In comparison with the Scout Movement, which had already camped with boys in the republic before the war, YMCA placed emphasis on vocational education and the education of leaders, who worked with boys. YMCA organized courses or so called “schools“ for them, published specialized handbooks, later “secretary studies“ and magazines.

The work in boys’ departments, holiday stays in summer camps as well as the YMCA’s magazines were aimed to educate. The education of young men, especially boys, to be enterprising, creative, resourceful, quick-witted, keen, considerate of others, honest, truthful, responsible

for oneself as well as for behaviour of others – all those were intended by YMCA to be taught not only in lectures and Bible interpretations but above all in real life. For the American secretary, it was even more important what a boy did when playing volleyball, than what he said in the biblical lesson. “Christian principles must not be only discussed, they must be realized in real life: people must be trained in it for so long... until everybody reacts to everything in a Christian manner. Therefore, YMCA is expected to take care of practising Christianity in the life situations in the course of Christian education of youth.”

Finally, YMCA became famous in Czechoslovakia as a sports organization. It is symptomatic that the Prague YMCA building (Na Poříčí) was in 1951-1990 a seat of the Centre of Czechoslovak physical education. The first indoor swimming pool and first indoor running track in Prague was built in the building. There was also a volleyball court with wire net to prevent the ball from falling down; the large gym in YMCA was equipped not only with gymnastic apparatus, but also offered professional coaches. YMCA started to promote the slogan “Teach anyone to swim” in the republic; at the same time, it organized courses on how to rescue a drowning victim and set up “rescue squads” in towns. It introduced water sports including canoeing to the republic. It promoted skiing, archery, table tennis, billiards of another type (not Austro-Hungarian), darts, ship’s dominoes, dodo, quoits, softball, cricket, these all were games brought and spread by YMCA into the republic.²

However, YMCA did not intend to be a sports organization; sport was neither its purpose nor its meaning. Sports activities gave rise to life situations in which a young man could and should be educated. It was mainly caused by the fact that the principle of every game – and sport at the YMCA was never an effort for top performance, for victory at all

² Games mentioned are very old and nowadays almost unknown, therefore, the equivalents were very difficult to find. Nevertheless, American herdsman (written in the source Czech text), for instance, was a forerunner of today’s softball, close to a better-known baseball.

costs, but chiefly the game – was “fair play“. Training and regular preparation developed willpower. Adolescent boy should have learned honesty

and bravery when playing. This approach to sport shows even the YMCA’s ten commandments of good sports: “1. You will not give up. 2. You will not seek excuses for your mistakes. 3. You will not take pride in your victory. 4. You do not fall after defeat. 5. You will not use your benefits unfairly. 6. Do not impose such conditions which you could not accept yourself. 7. Be always willing to give player the game in the shade. 8. You will neither underestimate rival nor overestimate yourself. 9. Remember it is a match; who thinks otherwise is a weak man, not a sportsman. 10. Respect the game you play, as he who lost honestly won even in defeat. ”

Sport was also one of the core activities of the YMCA camps; sport as a game; a game that educated.

In January 1923, the press department of the Czechoslovak YMCA central committee (prof. dr. E. Rádl, prof. dr. J. L. Hromádka, evangelical pastor B. Jerie, IngC. V. Havel and dr. František Kubka, an executive editor) began to issue revue "Y.M.C.A.". The opening statement of this revue reads: "Our program is Christianity, which we apply in practice, thus sustaining the world's thinking, pacifism, humanistic ideals, democratism, in other words all efforts to deepen morality and honesty in the private, public and the world life."

Revue YMCA was published four times a year. It could not inform on all of the YMCA’s growing work. From 1924, a monthly eight-page journal "Táborový zpravodaj"/"Camp reporter" started to be published, which, apart from information and reports from the YMCA camps, published campfire tales, series of stories by Joe First about the life of Native Americans, expert instruction for camping, articles about nature and other contributions. In January 1926, another monthly magazine appeared - "Zpravodaj"/"Reporter" (large format, 16 pages). After a year,

this magazine was renamed and published between 1927 and 1929 under the title "Náš úkol"/"Our task" (large format, 12 pages). Chief editors of these magazines were František Kubka, later Josef Bradáč and finally Jaroslav Šimsa. "Náš úkol" assumed not only the role of "Zpravodaj", but to a certain extent also the role of revue "YMCA". Moreover, it published fiction and observation of youth with contributions of the secretaries working in various YMCA departments. However, the official records of the annual YMCA meetings or texts of lectures given at these meetings are not preserved unlike in the revue "YMCA". "Táborový zpravodaj" became a supplement of the "Zpravodaj" at first, afterwards of "Náš úkol"; throughout its entire existence, its editor was Joe First.

In 1929 "Náš úkol" ceased its publication. It was perhaps related to the global crisis, which must have inevitably affected also the YMCA, but there were also some internal causes, namely the establishment of new magazines. The editors Emanuel Rádl and J. L. Hromádka (joined by Jaroslav Šimsa in 1929) started to publish "Křesťanská revue"/"Christian Review" in the autumn of 1927. At the same time, individual local associations began to publish its own printed annual reports and sometimes also magazines, which was connected with the fact that the work was slowly shifted from the central into these local YMCA associations. So first of all, in the October 1928, the Prague YMCA published the first issue of its own magazine called according to the survey "TEP pražské YMČY"/"Prague YMCA pulse", a monthly magazine for information and instructions. "TEP" had eight pages and was edited by changing Prague YMCA secretaries. Individual issues were packed with information about the possibilities provided to members and those interested in Prague YMCA. "Křesťanská revue" was published until autumn 1939 and "TEP" until 1940.

All YMCA magazines were released in the YMCA publishing department. This department also published a lot of information,

brochures, handbooks and reports about conferences. Brochures had varied content, where religious and ethical topics prevailed, but in addition there also occurred literary and political issues; sports and playing guides were not absent, of course, as well as a cookbook. This variety corresponded with the diversity of YMCA.

At the fifth YMCA congress in Hradec Králové in 1925, the YMCA Director General expressed his belief that YMCA would expand its influence in the education of young men and boys of all nationalities, all classes and creeds in the next five years, "if we continue resolutely with a still greater faith in God, our fellow worker and humanity as a whole. "

Emanuel Rádl pointed to two major shortcomings of the previous work on the occasion of the 10th anniversary of the YMCA. YMCA failed to expand their work across the country, particularly among the working youth, and was not able (with some exceptions) to convince people from industry and commerce and thus to become financially independent.

All in all, it can be stated that the YMCA in 1919 - 1929 became deeply rooted in Czechoslovakia. It built the Student Home in Prague, permanent summer camps for boys, YMCA buildings in many parts of the country, where it developed various activities. It informed the general public about its activities in a number of magazines which, along with technical handbooks, served the continuous education of YMCA secretaries and leaders. It gave an example and professionally taught how to raise the character of boys and men in general.

The World YMCA grew out of a longing for the revival of human society. It brought to the country faith and determination to implement a new reformation, thus continuing the domestic tradition, especially that of T. G. Masaryk.

4 COMMENTARY

The original text is a part of the book *Svět Jaroslava Šimsy* by Milena Šimsová. It is written in narrative style, it aims to give reader an idea about the great influence of YMCA in Czechoslovakia and how it helped to educate young people. It is addressed to general public interested in Czech history and progress in Czech education.

In the commentary, the lexical, morpho-syntactical or textual phenomenon is given and explained, followed by an example.

4.1 Lexical level

Within the lexical level of the translation it is necessary to find the closest expression possible. Frequent differences can be noticed in different languages in the range of denotative and pragmatic semantic units when comparing a lexical item with expression in the target language. Lexical equivalence deals with translation of words and rendering their meanings which consists of two components – denotation and connotation.^[6]

According to Knittlová (2000), there are three types of translating equivalence, namely complete or absolute equivalence, partial equivalence and zero equivalence.^[7] Particular examples taken from the translated text will be provided throughout this chapter and will be commented on as well.

4.1.1 Complete (absolute) equivalence

Generally speaking, total equivalents have the exact unambiguous meaning and among them, the words of fundamental vocabulary can be found. These are particularly words concerning people and objects in one's vicinity.

Examples: *vlaky* - *trains*
papír - *paper*
dcera - *daughter*

4.1.2 Partial equivalence

In view of the fact that English and Czech are typologically different languages, they also differ from the cultural, historical and geographical aspect. English has rather nominal analytical character whereas Czech language belongs to verbal types. Most of the Czech verbs are followed by additional information that causes the fact that they are richer and there is a wider range of options compared to their English equivalents.

The differences can be either of formal origin or can arise in meaning.

4.1.2.1 Formal differences

- **Onewordness and Multiwordness**

English, as an analytic isolating language (compared to a synthetic inflective Czech) is more explicit, having more analytic multi-word expressions. The core of the translated nominal phrases is mostly the general classifying substantive, such as *man, place, thing* or *time*.

Examples: *tehdy* - *at that time*

současně - *at the same time*

slaboch - *a weak man*

vichřice - *strong gale*

- **Explicitness and implicitness**

Explicitness stands for adding larger amount of information that is usually expressed by an extra significant unit. It is supposed that multi-word units are also more explicit. Therefore, it is not possible to use the same semantic structure when translating the text. In general, Czech tends to be more explicit, although it may happen conversely, that is in English.

Examples: *ze strany církví* - *from the churches*

svobodárny - *lodging houses for bachelors*

- **Noun chains and prepositional phrases**

This chapter is about the explicitness appearing also in noun chains in Czech and English. Whereas Czech translation needs a preposition, English is able to keep nouns together, to enchain them.

Example: *povídky k táborovým ohňům – campfire tales*

4.1.2.2 Differences in denotation

Differences in denotation, in other words differences in meaning, are caused by the diversity of every language, the different level of abstraction and the views of the reality. It can happen that a faithful equivalent simply does not exist and in this case the meaning of the expression is generalized.

- **Specification**

The most frequent difference between the collocation in the Czech text and its English equivalent is caused by the fact that the Czech phrase usually contains an extra semantic unit in comparison with the corresponding English equivalent. In this instance it is *hyponym*, as the literal meaning is included in, but is more specific than the expression in the target language. To explain the topic more clearly, the example *oak*, as a hyponym of *tree*, is given.

- **Generalization**

Generalization can be described as the increase in the level of abstraction, it is the substitution by *hyperonym* and is more often seen by nouns.

Example: *Americký pasák – softball*
(“American herdsman” is the old type of softball)

4.1.2.3 Differences in pragmatics

Differences in pragmatics arise when the translator take the different linguistic and non-linguistic experience of the source

and target language speakers. It can come to adding information or contrarily omitting information considered as redundant.

- **Adding information**

In some cases the translator decides to add a general classifier together with an unknown phrase, often geographical term, to make the expression clear. He does it in order not to confuse the readers as they would not have to be aware of the meaning of the expression.

Examples: *Národní třída* – *Národní třída avenue*
na Sázavě – *on the Sázava river*

- **Omitting information**

A piece of information can be omitted when the phrase remains comprehensible and does not shift the meaning. Some word can be redundant and therefore not needed.

Example: *ze strany církví* – *by the churches*

4.1.3 Zero equivalence

Zero equivalence occurs in case when there is no existing equivalent in target language and can be dealt with several techniques, such as periphrasis, generalization, omission or keeping the word as it is.

4.1.3.1 Calque

Calque is a word-for-word, literal or faithful translation, as already mentioned in the chapter about translation theory.

Example: *sekretářské studie* – *secretary studies*

4.1.3.2 Expressions of foreign origin

Most of the words of foreign origin are those of Latin, like the examples below, or Greek origin. These words are similar in both target and source languages.

Examples: *delegace* – *delegations*, *iniciativa* – *initiative*

4.2 Morpho-syntactical level

Every translator should be aware of the fact that there are morphological differences in the system of the source and the target language. However, problems in the field of grammatical number, gender, person, tense or verbal aspect can arise.

The difficulties generally occur in such areas where the two languages do not correspond in the extent of particular grammatical category. In the case there is a grammatical category the target language does not have or the category is somehow limited, it is possible to use lexical means instead of the grammatical ones. Nevertheless, the meaning can be shifted or unnecessarily emphasized.^[8]

4.2.1 Number

There is not always an agreement between the number in Czech and English. The translator has to deal with the matter of countability and non-countability; what may be countable in English may not be countable in Czech and vice versa. By adding so called *singulative* (lexical expression) changes the noun its non-countability into countability,^[9] as shown in the example with the word *information* below.

Example: *(řada) informací - (a several pieces of) information*

4.2.2 Grammatical gender

According to Quirk (1985), "by GENDER is meant a grammatical classification of nouns, pronouns or other words in the noun phrase, according to certain meaning-related distinctions, especially a distinction related to the sex of the referent."^[10]

A Czech translator has difficult decision making as for the grammatical gender, for Czech has no corresponding gender-neutral words. When translating into English, the neutral expression is used without any additional emphasizing of the grammatical gender.

Example: *generální sekretář ústředí ze Ženevy* - *general secretary from the Genevan main office*

4.2.3 Person

The English language does not distinguish the second person in singular and the second person in plural. It is not always unequivocal; therefore, it is necessary to ascertain it from the context, the situation. In general terms, the translator uses the same pronoun *you* and there is no difference in the verb form either. That is why there are no major difficulties when translating the person into English as shown in the sentence below.

Example: *Nevzdáš se.* - *You will not give up.*

4.2.4 Tense

The grammatical category of tense is in English more developed than in Czech. Regarding past tenses, Czech language lacks the category of past perfect or progressive in general. However, it can be compensated by using other expressions as adverbial expressing of time.

Example: *... skautskému hnutí, které u nás tábořilo s chlapci už před válkou ...* - *... the Scout Movement, which had already camped with boys in the republic before the war ...*

4.2.5 The aspect

Aspect is related to the manner in which the verb is considered complete or in progress. It shows the completeness of the action.

The grammatical category of aspect does not exist in English in the form we know it in Czech. In Czech, almost every verb can be determined as *perfective* or *imperfective*. On the other hand, in English, the only indication of aspect is the progressive form of a verb.

Apart from the progressive forms of verbs, English uses the adverbial particles to indicate the aspect, such as *down*, *out*, *off*, *through* or *up*.^[11]

In most cases, we cannot distinguish the aspect in the English translation, as shown below. Czech verb *jezdil* contains the information that it happened many times unlike the English *went*.

Example: *jezdil do míst - he went to the places*

4.2.6 Active and passive voice

The grammatical voice expresses the relationship between the participants and the verbal action. In the active voice, the subject acts, whereas in the passive voice, the cause of process is different from subject. ^[12]

In Czech, the indefinite “they” is permissible and frequent, to the contrary, in English, the passive voice is favoured, as it is evident from the first example below.

The choice of the active or passive voice in English is connected with the functional sentence perspective, as described by Dušková (1988). The dynamics in sentence determines the position of the subject. The passive voice is used in the case when the object of active voice is thematic, unlike the Czech language, where the passive voice is only the optional stylistic eventuality. ^[13] The functional sentence perspective is one of the most frequent reasons for the use of passive voice, as it is in the second and third example.

Examples: *otevřeli první cvičnou školu - first training school was opened*

od začátku řídil práci W. W. Gethmann - from the beginning, the work was managed by W. W. Gethmann

báze stanov Ymky v Československu zněla - the basis of the Czechoslovak YMCA Statutes was formulated

4.2.7 Transposition of parts of speech

The transposition of parts of speech is done in order to make the text comprehensible for the target language readers. It is a necessary grammatical change in the target language, which has no adequate equivalent.

Because the examples of the transposition are frequent, only several examples are given.

Czech: verb + noun + preposition + nouns

English: verb + noun + verb + adjectives

... cíl zůstával ideální: vychovat mládež k iniciativnosti, odpovědnosti, čestnosti a spoléhání na čestnost druhých.

... the aim remained ideal: to educate youth to be resourceful, responsible, honest and trusting of the honesty of the others.

Czech: verb

English: verb + article + noun

Jeden z nich, Josef Bradáč, v roce 1929 vypsal náplň a rozsah práce vojenské Ymky...

One of them, Josef Bradáč, wrote a report on the content and scope of military YMCA ...

Czech: adjective + noun

English: noun + noun + noun

... začaly osvětové sbory Ministerstva národní obrany postupně přebírat ...

... public education bodies under the Ministry of National Defence started to take ...

Czech: verb + noun + adjective

English: verb + article + noun + preposition + noun

V tom byla Ymka demokratická.

This was the democracy of YMCA.

4.2.8 Condensation

Czech language tends to use finite structure, which can be replaced by a condensation structure in English, for instance non-finite gerund or participles. Czech as a syntactic language, however, does not

use any sentence condensers. Furthermore, it does not incline to nominalization and complex condensation which are so typical for English as an analytic language. ^[14]

Examples: *Politickým stranám vadilo, že jde o americký podnik, a nechybělo podezření, že je to vyzvědačská organizace.* - *Political parties objected to its being an American organization; in addition, it was suspected of being a spying organization.*

Ymka učila demokratičnosti tím, že o všem, co se v Ymce dělalo, se hovořilo (ve výborech, v komisích) a rozhodovalo se hlasováním. - *YMCA taught democratic nature by discussing (in committees, boards) and voting on everything happening in the YMCA.*

4.3 Textual level

The textual equivalence refers to the text organization, its information structure, coherence and cohesion.^[15] The textual equivalence is equally important as the lexical and grammatical equivalence.

There are also language differences. The translator chooses the method of translating in accordance with the fact to what extent the text should be adapted to the principles of the target language. When translating, the message should be kept clear and understandable, which is influenced by the choice of the method of translating.

4.3.1 Information structure of a text

The text organization or the sentence structure can differ in the source and target texts, as they both emphasize the information in a different way, i. e. using so called fronting.

Examples: *Bylo těsně po válce a všude a ve všem byl nedostatek.* - *Right after the war, the lack of everything was everywhere.*

Začali v nejrůznějších městech republiky budovat při vojenských útvarech vojenské domovy Ymky. - *Alongside military units, they began to build military YMCA homes in various towns.*

4.3.2 Coherence

The coherence is defined by Knittlová (2000) as the requirement that texts hang together conceptually.^[16] The coherent text is distinguished by the logical, consistent and intelligible structure that makes sense as a whole. The coherence can be perceived differently by readers on the grounds of the fact that it is very subjective.

The translated Czech text was naturally coherent.

The below mentioned three sentences can be considered as the coherent extract of the text, although not because of using lexical connecting expressions.

Example: *Přivezli s sebou celé vlaky zboží. Bylo těsně po válce a všude a ve všem byl nedostatek. Začali v nejrůznějších městech republiky budovat při vojenských útvarech vojenské domovy Ymky. - They brought the whole trains full of goods with them. Right after the war, the lack of everything was everywhere. Alongside military units, they began to build military YMCA homes in various towns.*

4.3.3 Cohesion

In contradistinction to coherence, cohesion of the text is caused by the lexical or grammatical means. Thus, the text becomes connected and its single parts form a whole. The cohesion holds a text together and gives it meaning.

Next, the five principal elements providing cohesion are stated. ^[17]

4.3.3.1 Reference

Reference means the annotation to an expression used in the text. In English, reference is usually expressed with pronouns. In view of the fact that the Czech language is more inflectional than English, the translator must evaluate the use of the referring pronouns, especially the possessive ones.

Example: *Všechny ymkařské časopisy vycházely ve Vydavatelském oddělení Ymky. Toto oddělení vydávalo také řadu informací, brožur, příruček a zpráv o konferencích. - All YMCA magazines were released in the YMCA publishing department. This department also published several pieces of information, brochures, handbooks and reports about conferences.*

4.3.3.2 Substitution

Substitution is the replacement of an expression by a substitutional one, i. e. *do, one, the same*. Except the last mentioned, Czech language does not use this type of cohesion. ^[18]

Example: *V celé republice bylo založeno celkem 14 místních sdružení. Česká v Praze, v Českých Budějovicích, v Hradci Králové,*

na Kladně, v Jičíně, v Brně a Olomouci. Německá v Liberci a ve Znojmě. - Altogether 14 local associations were founded throughout the country. The Czech ones were in Prague, Budweis, Hradec Králové, Kladno, Jičín, Brno and Olomouc. The German ones were in Liberec and Znojmo.

4.3.3.3 Ellipsis

As defined by Knittlová (2000), the ellipsis is the omission of linguistic items whose sense is recoverable from context. It is being practiced for reasons of economy.^[19]

Example: *Již 24. října 1921 předala americká Ymka československé Ymce majetek. Za řádného člena Světového svazu Ymek byla československá Ymka přijata při sjezdu světového výboru v Kodani v srpnu 1922. - As early as the 24th October 1921, American YMCA handed the property over to the Czechoslovak YMCA. The latter was admitted as a regular member of the World YMCA union at the World committee congress in Copenhagen in August 1922.*

4.3.3.4 Lexical cohesion

Knittlová (2000) defines the lexical cohesion as the repeating of the lexical unit using the synonymous form, which is in Czech mostly recognized as stylistic wrong formulation. On the other hand, English language tolerates this procedure.^[20] Lexical cohesion is non-grammatical and can be achieved by the selection of vocabulary. Also synonyms, antonyms, hyponyms or hyperonyms are designated as lexical cohesion.

Example: *V letech 1920 a 1921 američtí sekretáři pro studenty postavili Studentský domov v Praze na Albertově a uspořádali pro ně první letní konferenci v Přerově nad Labem. Pro práci s chlapci postavili první stálý letní tábor u Soběšína na Sázavě a rok na to na Slovensku u Oravského Podzámku. - In the years 1920 and 1921 American secretaries built the Student Home for students in Prague in Albertov and arranged the first summer conference in Přerov nad Labem for them. After work, they built together with boys the first steady summer camp*

near Soběšín on the Sázava river and a year after near Oravský Podzámek in Slovakia.

4.3.3.5 Conjunction

Next way of creating cohesion is through conjunction and discourse markers. Thanks to them, the reader can perceive the relationship between the individual parts of text. These cohesive ties are usually conjunctions, such as *and*, *but*, *because*, or connecting phrases, i. e. *in effect*, *by contrast*, *on the other hand* or *in addition*.

Discourse markers keep the text fluent. They connect the articles, sentences, or even sentence constituents. They can be divided into many groups according to their purpose.

- **Adding**

And

Example: *Práci Ymky za války poznal zblízka T. G. Masaryk a ocenil, co Ymka udělala pro naše legionáře, zvláště na Sibiři.* - *T. G. Masaryk came to know the work of the YMCA in detail during the war and he appreciated what YMCA had done for Czech legionaries, especially in Siberia.*

Also

Example: *Vyučovalo se v pravidelných celoročních kursech v místním sdružení, ale též na letních táborech.* - *It was taught in the regular year-long courses in the local association, but also in the summer camps.*

As well as

Example: *Respekt k národní odlišnosti druhého a výchova k pravé toleranci patřila k náplni práce místních Ymek.* - *The respect of national dissimilarities as well as the education to the pure tolerance belonged to the content of local YMCAs work.*

Moreover

Example: *Navíc otiskoval beletrii a dorostenecké hlídky, do nichž přispívali sekretáři, kteří pracovali v různých odděleních Ymky. - Moreover, it published fiction and observation of youth with contributions of the secretaries working in various YMCA departments.*

Furthermore

Example: *Nadto vojenská Ymka (též na přání československých úřadů) rozvinula sociální stránku své práce a stala se populární svým sportovním programem. - Furthermore, the military YMCA (also at Czechoslovak offices request) developed the social aspect of its work and became popular for its sports program.*

- **Emphasizing**

Above all

Example: *... to vše chtěla Ymka učit nejen přednáškami a výklady bible, ale především v životě. – ... all those were intended by YMCA to be taught not only in lectures and Bible interpretations but above all in real life.*

Especially

Example: *Zvlášť v Americe byla Ymka vedena po způsobu obchodních podniků. - Especially in America the YMCA was managed like a business organization.*

Indeed

Example: *Opravdu řada z těch, které dala vláda k dipozici vojenské Ymce hned na počátku její činnosti ... - Indeed, many of those who were put at military YMCA's disposal by the government at the very beginning of its activity ...*

- **Contrasting**

- However**

Example: *Ale i vážní lidé mimo církve Ymkou pohrdali. - However, it was also respectable people outside the churches that were contemptuous of YMCA.*

- Although**

Example: *Vedla k podnikavosti a hospodářské soběstačnosti, ačkoliv cíl zůstával ideální ... - It led to the entrepreneurial spirit and economic self-sufficiency, although the aim remained ideal ...*

- Unlike**

Example: *Nenajdeme zde však už protokolární záznamy z každoročních sjezdů Ymky ani texty přednášek z těchto sjezdů, jak tomu bylo v revui YMCA. - However, the official records of the annual YMCA meetings or texts of lectures given at these meetings are not preserved unlike in the revue "YMCA".*

- But**

Example: *... to vše chtěla Ymka učit nejen přednáškami a výklady bible, ale především v životě. – ... all those were intended by YMCA to be taught not only in lectures and Bible interpretations but above all in real life.*

- **Cause and effect**

- Therefore**

Example: *Poslal proto po válce svou dceru dr. Alici Masarykovou k Světovému výboru Ymek do Ženevy s žádostí ... - Therefore, he sent his daughter Dr. Alice Masaryková to the World Alliance of YMCA's in Geneva with a request ...*

5 GLOSSARY

The translated text describes the beginnings of the Czechoslovak YMCA in the narrative style. Therefore, the fact that it does not contain many terms to be explained has to be taken into account. Nevertheless, some of them, which might have different meanings in various situations, are given. That is why some of the translations can only be used in this particular context.

The glossary was elaborated in order to enable the reader to understand the topic better.

Annual congress	Regular formal meeting of representatives at which ideas are discussed and information is exchanged. ^[21]	Výroční sjezd
Association	A group of people who work together in a single organization for a particular purpose. ^[22]	Sdružení
Central committee	A group of people chosen from a larger group to consider matters of a particular kind controlled from a single place. ^[23]	Ústřední výbor
Central managing director	The person in charge of a company (here the whole organization), who is responsible for what it does and how it is run. ^[24]	Ústřední ředitel
Democratic nature	The qualities or character with the principles of democracy in elections and government.	Demokratičnost
Dogmatic doubts	Conflict caused by expressing beliefs strongly as if they were	Dogmatické spory

	facts. ^[25]	
Executive committee	Group of directors appointed to act on behalf of, and within the powers granted to them by, the board of directors. Typically it consists of a chairperson, vice-chairperson, secretary, and treasurer. ^[26]	Výkonný výbor
Financial board	A group of people who control organization in connection with money. ^[27]	Finanční komise
Financial campaign	A plan to do a number of things in order to collect money for a special aim.	Finanční kampaň
Full suffrage	Full right to vote (here to vote members of committees).	Plné volební právo
Incumbent vice chairman	The person who is directly below the chairman and has an official position.	Úřadující místopředseda
Interim regulations	Temporary official rules that control how something is done. ^[28]	Prozatímní stanovy
Internationality	The principle or practice of nations acting and working together, or a belief in this principle. ^[29]	Mezinárodnost
National tolerance	The willingness to accept behaviour and beliefs of the different nation, even when disagreed with.	Národnostní snášenlivost
Patriotism	The feeling of loving your country more than any others and being proud of it. ^[30]	Vlastenectví

Religious creed	A set of beliefs in god or gods that influences the way you live.	Náboženské krédo
Revival of human society	The rebirth of human society which is becoming strong again.	Obroda lidské společnosti
Reviving movement	A group of people with the aim of renewal.	Obrodné hnutí
YMCA	Young Men's Christian Association.	Křesťanské sdružení mladých mužů
YWCA	Young Women's Christian Association.	Křesťanské sdružení mladých žen

6 CONCLUSION

The objective of the thesis was to translate the selected Czech text into English, comment on it in the detailed analysis and create a brief glossary. The thesis also contains a short theoretical part with the possible translation techniques, description of the translator's work and the definition of a glossary.

The main goal of translation was to preserve the style and form of the source text, its message or meaning. The translated text needs to be as comprehensible to the target readers as the original text. To achieve it, different means were used. It was necessary to modify some expressions, phrases and structures, as described in the language analysis.

In view of the fact that the English and Czech languages differ from each other, it was desirable to make a revision. Some sentences had to be divided into more parts in order to keep the text fluent and understandable. With regard to the different sentence structure, length or word order of the two languages, the sentences had to be altered. The parts of speech, active and passive voices or word order were often changed or shifted. In any case, the most appropriate form of translation was used.

In commentary, the most important, interesting and substantial phenomena were given. It is necessary to note that the language analysis only contains the selected features as the capacity of the thesis is limited.

Culture played an important role in the writing of Šimsová (the author of the Czech text) and translation had to be adapted to her specific style of writing, which, however, represented the main problem.

Only to support the reader's ability to understand the text, the glossary was worked out. Although it is not necessary for reader to have any previous special knowledge about the topic, the glossary with explanations and translations of expressions can make reading easier.

In conclusion, it should be noted that the thesis was elaborated as precisely as possible.

7 ENDNOTES

[1] ŠABRŠULA, Jan. *Teorie a praxe překladu*. p. 7

[2] AS-SAFI, Abdul Baki. *Translation Theories and Strategies and Basic Theoretical Issues.*, Chapter three – Translation Theories: A General Survey

[3] HOCHÉL, Braňo. *Preklad ako komunikácia*. p. 31

[4] KNITTLOVÁ, Dagmar. *K teorii i praxi překladu*. p. 14

[5] GÉRARD, Hardin; PICOT, Cynthia. *Translate: Initiation À La Pratique de La Traduction*. p. 21

[6] KNITTLOVÁ, op. cit. p. 33

[7] Ibid., pp. 33-85

[8] Ibid., p. 92

[9] DUŠKOVÁ, Libuše. *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny*. p. 58

[10] QUIRK, Randolph; GREENBAUM, Sidney; LEECH, Geoffrey; SVARTVIK, Jan. *A Comprehensive grammar of the English language*. p. 314

[11] DUŠKOVÁ, op. cit. p. 242-243

[12] Ibid., p. 253

[13] Ibid., pp. 252 and 534

[14] QUIRK, Randolph; GREENBAUM, Sidney. *A Student's Grammar of the English Language*. pp. 312-313

[15] KNITTLOVÁ, op. cit. p. 96

[16] Ibid., p. 199

[17] Ibid., p. 101

[18] Ibid., p. 102

[19] Ibid., p. 201

[20] Ibid., p. 103

[21] *Cambridge dictionaries online* [online]

[22] Ibid.

[23] *Ibid.*

[24] *Ibid.*

[25] *Ibid.*

[26] *Business dictionary* [online]

[27] *Oxford studijní slovník: výkladový slovník angličtiny s českým překladem.*

[28] *Ibid.*

[29] *Cambridge dictionaries online* [online]

[30] *Ibid.*

8 BIBLIOGRAPHY

8.1 Print sources

ALEXANDER, L.G. *Longman English Grammar*. London: Longman Group UK Ltd., 2004. ISBN 0-582-55892-1.

AS-SAFI, Abdul Baki. *Translation Theories: Strategies and Basic Theoretical Issues*. Amman: Amwaj, 2011. ISBN 978-9957-528-16-4.

DUŠKOVÁ, Libuše. *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny*. 1. vyd. Praha: Academia, 1988.

FRONĚK, J. *Anglicko-český, česko-anglický slovník*. Praha: Leda, 2004. 1277 s. ISBN 80-200-0486-6.

GÉRARD, Hardin; PICOT, Cynthia. *Translate: Initiation À La Pratique de La Traduction*. Paris: Dunod, ©1990. ISBN 2-04-018803-7.

HOCHÉL, Braňo. *Preklad ako komunikácia*. Vyd. 1. Bratislava: Slovenský spisovateľ, 1990, 148 p. ISBN 80-220-0003-5.

KNITTLOVÁ, Dagmar. *K teorii i praxi překladu*. 2. vyd. Olomouc: Universita Palackého v Olomouci, c2000, 215 s. ISBN 80-244-0143-6.

QUIRK, Randolph; GREENBAUM, Sidney. *A Student's Grammar of the English Language*. Harlow: Longman, 1990, ISBN 0582059712.

QUIRK, Randolph; GREENBAUM, Sidney; LEECH, Geoffrey; SVARTVIK, Jan. *A Comprehensive grammar of the English language*. London: Longman, 1985. ISBN 05-825-1734-6.

ŠABRŠULA, Jan. *Teorie a praxe překladu*. Ostrava, 2000. ISBN 80-7042-567-9. Ostravská univerzita.

ŠIMSOVÁ, Milena. *Svět Jaroslava Šimsy*. 1. vyd. Benešov: EMAN, 2013, 620 s. ISBN 9788086211916.

8.2 Internet sources

Business dictionary [online]. Available from: <http://www.businessdictionary.com/> [retrieved March 2015]

Cambridge dictionaries online [online]. Available from: <http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/> [retrieved March 2015]

8.3 Other sources

Oxford studijní slovník: výkladový slovník angličtiny s českým překladem. 1st pub. Editor Janet Phillips. Oxford: Oxford University Press, 2010, CD-ROM, ISBN 978-0-19-430654-6.

9 ABSTRACT

The theme of the thesis is translation of a selected text dealing with YMCA, precisely a text treating the topic of YMCA in the First Czechoslovak Republic, accompanied by a commentary and glossary.

The thesis consists of four main parts. The first one is theoretical and is concerned with the translation phases, translation techniques and the process of translation in general. The elaboration of a glossary is also mentioned. The second part is the significant one, as it is made up of the translation itself. The commentary, representing the third part, analyses the translated text from lexical, morpho-syntactical and textual point of view. The fourth part, the short glossary, enabling the reader to understand the text better, follows.

Considering the nature of the Czech source text, translation puts emphasis on the continuity, the character of narration and the preservation of patriotic spirit.

10 RESUMÉ

Tématem bakalářské práce je překlad vybraného textu o YMCA, konkrétně text zabývající se YMCA v období První republiky v Československu, s komentářem a glosářem.

Práce sestává ze čtyř hlavních částí. První část je teoretická a zabývá se fázemi překladu, překladatelskými metodami a procesem překladu obecně. Je zde také zmíněno vypracování glosáře. Druhá část je částí stěžejní, protože je tvořena vlastním překladem. Komentář, který představuje třetí část práce, analyzuje přeložený text z lexikálního, gramatického a stylistického hlediska. Čtvrtou částí je glosář, který usnadňuje čtenáři porozumění textu.

Vzhledem k povaze výchozího českého textu klade překlad důraz na plynulost, vyprávěcí charakter a zachování vlasteneckého ducha.

11 APPENDICES

11.1 The Czech source text

I. YMCA 235

I. YMCA

YMCA - Young Men's Christian Association - křesťanské sdružení mladých mužů - je světová organizace. Jejím východiskem je opravdové křesťanské pojetí života a jejím cílem výchova mládeže.

Ymka byla založena v Londýně v roce 1844. Obchodní příručí Georg Williams shromáždil kolem sebe skupinu mladých mužů a získal je pro myšlenku křesťanské sebevýchovy. Sdružení se rychle šířilo. Na první konferenci v roce 1855 v Paříži formulovalo základ své práce v tzv. pařížské bázi: „Křesťanské sdružení mladých lidí sdružuje mladé muže, kteří považujíce Pána Ježíše Krista za svého Boha a Spasitele podle Písma svatého, chtějí být jeho učedníky svým přesvědčením i životem a chtějí se sdružit v úsilí o rozšíření jeho království mezi mladými muži.“

Program Ymky vyrostl z touhy po obrodě lidské společnosti. Byl nesen vírou v člověka a jeho možnost vytvořit lepší svět. První pracovníci Ymky vyšli z protestantských církví. Budovali střediska, která byla otevřena pro všechny lidi bez rozdílu církevní příslušnosti. V nich se snažili vést mladé lidi ke křesťanskému pojetí života, vychovat je k praktickému křesťanství bez ohledu na národnost nebo politické přesvědčení. Vštěpovali úctu k zásadám mezinárodní spolupráce, mírumilovnosti, učili opravdovosti, lásce k pravdě a spravedlnosti.

Z Anglie se Ymka rychle rozšířila po celém světě. Bylo to hnutí (movement), sdružení (association), i když bylo organizováno jako každý jiný spolek. Finanční prostředky Ymka získávala z členských příspěvků svých členů a dobrovolných darů těch, kdo práci Ymky podporovali. Zvláště v Americe byla Ymka vedena po způsobu obchodních podniků. Vedla k podnikavosti a hospodářské soběstačnosti, ačkoliv cíl zůstával ideální: vychovat mládež k iniciativnosti, odpovědnosti, čestnosti a spoléhání na čestnost druhých.

Jako svůj znak si zakladatelé vyvolili rovnostranný trojúhelník - symbol tří stran lidské bytosti: těla, rozumu a ducha. Stejná výchova všech tří stran, tedy tělesné, rozumové a duchovní je podle programu Ymky nezbytná k tomu, aby člověk splnil svůj životní úkol.

Několik let po Ymce byla založena světová organizace žen - YWCA - Young Women's Christian Association - Křesťanské sdružení mladých žen.

V době I. světové války rozšířila Ymka svou výchovnou práci mezi vojáky v armádě a zajateckých táborech. Budovala tzv. vojenské domovy Ymky a vytvořila vojenskou organizaci svých pracovníků.

Práci Ymky za války poznal zblízka T. G. Masaryk a ocenil, co Ymka udělala pro naše legionáře, zvláště na Sibíři. Poslal proto po válce svou dceru dr. Alici Masarykovou k Světovému výboru Ymek do Ženevy s žádostí, aby americká Ymka přenesla svou práci mezi vojáky

236 II. 1929–1940

do nově utvořené republiky. Také naši legionáři žádali prostřednictvím prozatímní československé vlády v Paříži, aby pracovníci Ymky (v legiích se jim říkalo „strýčkové“) jeli s nimi domů a pokračovali i v republice u vojenských útvarů v dosavadní práci. Tak se stalo, že v lednu 1919 přijeli do Prahy s vracejícími se vojáky též první sekretáři Ymky.

Přivezli s sebou celé vlaky zboží. Bylo těsně po válce a všude a ve všem byl nedostatek. Začali v nejrůznějších městech republiky budovat při vojenských útvarech vojenské domovy Ymky. Každý takový domov měl svou knihovnu a čítárnu, kde si bylo možno vypůjčit knihy, prohlédnout a přečíst si noviny a časopisy, a to nejen naše, ale i anglické, německé, francouzské a ruské. Hrály se tu společenské hry (šachy, dáma atp.), někde byly i zvláštní herny. Každý domov měl svou pisárnu – kdo přišel, dostal zadarmo dopisní papír nebo lístek, aby mohl napsat domů. Podávalo se tu horké kakao v rámci ymkařského programu, který byl důsledně abstinentní. Pořádaly se tu přednášky s náboženskou i jinou tematikou, vyučovalo se cizím jazykům. Úplnou novinkou byla tehdy v Ymkách zaváděná kinematografická představení a největší oblíbeností si Ymka získala svým sportovním programem. Většina domovů Ymky měla svá sportovní hřiště s odborným atletickým dohledem. Míčové hry volejbal a basketbal k nám zavedla Ymka.

26. 9. 1919, kdy byla mezi ministerstvem národní obrany a Ymkou podepsána dohoda o vzájemné spolupráci, pracovalo na území republiky už 12 domovů Ymky. Do července 1920 bylo vybudováno 70 armádních středisek a přibližně stejný počet filiálek. Československá vláda dala Ymce k dispozici větší počet mužů, a to nejen proto, že Američané pro neznalost řeči a prostředí nemohli v Československu pracovat bez pomoci a spolupráce domácích lidí. Američtí sekretáři tu nechtěli trvale zůstat a od začátku své práce mysleli na to, aby zacvičili muže, kterým by svou práci co nejdříve předali. Už v březnu 1919 otevřeli první cvičnou školu. Přednášelo se v řadě nejrůznějších kurzů – výchovných, jazykových, atletických aj., při čemž ve všech těchto kurzech sledovali sekretáři především výchovu k čestnosti, pravdivosti, rozhodnosti, čistotě. Budoucí sekretáři Ymky měli být lidé charakterní, aby mohli převzít vůdcovskou roli v československé Ymce. Opravdu řada z těch, které dala vláda k dispozici vojenské Ymce hned na počátku její činnosti, se stala později vůdci československé Ymky, jako Josef First (zvaný Joe), F. M. Marek, Antonín Matys a jiní. Jeden z nich, Josef Bradáč, v roce 1929 vypsál náplň a rozsah práce vojenské Ymky a své vyprávění doprovodil řadou dokumentárních snímků.

V roce 1921 začaly osvětové sbory Ministerstva národní obrany postupně přebírat vojenské domovy Ymky a po jejich likvidaci v roce 1923 skončila práce vojenské Ymky v Československu.

Američtí sekretáři Ymky přišli do Československa jako misionáři, kteří byli ženevským Světovým výborem Ymek pověřeni zcela konkrétními úkoly. Byli to křesťané a práce se ujali se vši vážností a rozhodností.

Přišli do Československa v době neobyčejně vhodné k založení nového sdružení: v prvních letech nově vzniklé republiky bylo založeno mnoho spolků, kulturních institucí i náboženských společností. Ale současně to byla právě po náboženské stránce doba neobyčejně zmatená. Emanuel Rádl na to vzpomíná: „Když se jednalo o náboženství, naši lidé mysleli na přednosti Kralické bible a na politickou agitaci proti katolické církvi. Vzpomínám na jednání, které jsme měli s generálním sekretářem ústředí ze Ženěvy (Švédem), jak mu bylo těžko pochopit vlastenectví, které se mu tehdy předkládalo jako náboženské krédo. Stejně těžko bylo prorazit s ideou praktického křesťanství.“

Ymka byla přijata v republice s nedůvěrou především ze strany církvi. Americký důraz na praxi a opomíjení věrouky byl církvím nepřijatelný. Nadto vojenská Ymka (též na přání československých úřadů) rozvinula sociální stránku své práce a stala se populární svým sportovním programem. Lidé z církvi se ptali, co je vlastně na Ymce křesťanského. Ale i vážní lidé mimo církve Ymkou pohrdali. Politickým stranám vadilo, že jde o americký podnik, a nechybělo podezření, že je to vyzvědačská organizace. Podezření a nechuť budily i americké peníze, jimiž byla celá práce na začátku financována. Rozpočet na rok 1920 činil víc než půl milionu dolarů! Rozběh, tempo, šíře a velkorysost, s níž američtí sekretáři začali u nás pracovat, byly na naše poměry nevídané.

V roce 1920 pracovalo v Československu 62 amerických sekretářů, postupem let se jejich počet (a také rozpočet) rychle zmenšoval. Ústředí měli v Praze, nejprve v Mikulandské ulici, později na Národní třídě. Od začátku řídil práci W. W. Gethmann, podle vzpomínky ing. Václava Havla „velmi zkušený a sympatický muž“, který se stal na dlouhá léta ústředním ředitelem československé Ymky. Někteří sekretáři byli pověřeni zcela určitou prací, jiní pracovali na nejrůznějších místech republiky v místních sdruženích, podle okamžité potřeby, jak se kde které sdružení zakládalo nebo se práce rozšiřovala.

V letech 1920 a 1921 američtí sekretáři pro studenty postavili Studentský domov v Praze na Albertově a uspořádali pro ně první letní konferenci v Přerově nad Labem. Pro práci s chlapci postavili první stálý letní tábor u Soběšína na Sázavě a rok na to na Slovensku u Oravského Podzámku. Vydávali odborné příručky pro práci v Ymce v nově vybudované tiskárně. Založili ve čtrnácti městech republiky místní sdružení Ymky. Začali s odborným vzděláváním budoucích československých sekretářů v nově vybudované mezinárodní cvičné škole pro sekretáře Ymky v Olomouci; osm československých sekretářů bylo posláno na speciální studia do ciziny, většinou do Ameriky, někteří na několik měsíců, jiní na několik let.

Během vší této práce se americkým sekretářům podařilo v československé veřejnosti získat skupinu mužů, kteří se stali jádrem prvního ústředního výboru československé Ymky.

I. sjezd československé Ymky se konal ve dnech 1.-3. července 1921 v nedávno dostavěném Studentském domově na Albertově. Byl zvolen osmnáctičlenný ústřední výbor. Jeho předsedou se stal prof. dr. František Drtina. V ústředním výboru zasedala řada známých osobností, byl mezi nimi i ministr MUDr. Vavro Šrobár. Za studentský spolek Obrodné hnutí čsl. studentstva (OHČS) byl tehdy zvolen IngC. Václav Havel, který zůstal členem tohoto výboru po celou dobu existence Ymky v Československu. Účastnilo se asi sto lidí.

Byly přijaty prozatímní stanovy, na jejichž základě byl vypracován program. Báze stanov Ymky v Československu zněla: „YMCA v Československu navazuje na domácí reformační snahy a chce v životě jednotlivců, společnosti i národů uplatňovati bez ohledu na národnostní, politické a sociální rozdíly evangelium Kristovo, vidouc v něm nepostradatelný zdroj duchovní a mravní síly. Toto prohlášení souhlasí s duchem dosavadní báze světové Ymky, přijaté Federací v Paříži v roce 1855.“

Již 24. října 1921 předala americká Ymka československé Ymce majetek. Za řádného člena Světového svazu Ymek byla československá Ymka přijata při sjezdu světového výboru v Kodani v srpnu 1922.

Emanuel Rádl byl v prvních letech činnosti československé Ymky jejím úřadujícím místopředsedou. Na prvním a druhém sjezdu Ymky v roce 1921 a 1922 měl přednášku „Co je YMCA v Československu a jaké jsou její cíle“ a měl hlavní podíl na vypracování programových zásad československé Ymky. V roce 1922 objel svět a navštívil řadu Ymek v Asii a Americe. Po svém návratu jezdil s americkými sekretáři do míst, kde začínala práce místních sdružení a tam vysvětloval účel práce Ymky.

Rádl měl zvláštní pochopení pro námítky proti Ymce ze strany církví:

„Vytýká se naší Ymce, že není dost křesťanskou... že ke křesťanství nestačí jen křesťanská praxe, tedy např. činná láska k bližnímu, boj za sociální spravedlnost, povznesení duchovního a tělesného života, nýbrž jest třeba také specificky křesťanského uvědomění křesťanské „víry“. Toto stanovisko je úplně správné: vskutku bez osobního prožití a procítění viny a hříchu a závislosti na milosti Boží není pravého křesťanství. Uznejme, že se Evropa liší v této věci od Ameriky k svému prospěchu tím, že má snad více porozumění pro toto subjektivní procítění křesťanské a pro racionální analýsu křesťanských pravd. Uznejme však, že v celé Evropě a obzvláště u nás je náchylnost přestávati na tomto procítění křesťanském a na sporech dogmatických a neodvovovati odtud praktických důsledků. Amerika klade zvláštní důraz na tyto praktické důsledky. Podržme tedy přednosti (pokud je máme),

a hledme se od Ameriky učit praxi, kterou nemáme, tím spíše, že se na praxi spíš než v theorii shodneme.“

Rádl se tedy jednoznačně postavil za zdůraznění křesťanské praxe, jak je k nám americká Ymka přinesla, ale současně hledal dostatečně pevný základ vši ymkařské práce v křesťanském programu: „Vezmeme své křesťanství doopravdy... rádi bychom dosáhli toho, aby se YMCA stala střediskem upřímného a vážného křesťanského usilování v naší republice. Věříme, že toto usilování konec konců nebude podle praxe, nýbrž i podle uvědomělého vyznání křesťanského. ... Nebojte se křesťanství!“

Touto programovou devízou se Rádl výrazně odlišil od praxe československých sekretářů Ymky, kteří do své práce vnesli zkušenosti a metody z vojenské Ymky, kde na prvním místě stál sociální program a dbalo se o program vzdělávací, kulturní a sportovní.

Emanuel Rádl byl v Ymce svým způsobem osamocen. Svým zdůrazňováním křesťanského základu vši práce stál blízko americkým sekretářům, ba někdy stál na jejich straně proti ostatním, jak na to výslovně vzpomíná. V tomto jeho postavení mu velmi pomohl MUDr. Adolf Lukl. Vzal činnost Ymky za svou věc, nebál se kritizovat, postavil se na samostatné stanovisko vůči americkým sekretářům a podílel se na odpovědnosti, kterou od počátku Emanuel Rádl v Ymce nesl. Později pracovali spolu - Emanuel Rádl jako předseda a MUDr. Adolf Lukl jako místopředseda Československé Ymky.

Československá Ymka bylo sdružení, které mělo klubovní místnosti, svobodárny, jídelny, tělocvičny, hřiště, tábory.

Všichni, kdo užívali těchto zařízení a účastnili se klubové, vzdělávací a sportovní činnosti, byli mimořádnými členy Ymky. Těch byla většina.

Řádným členem Ymky se stal ten, kdo podepsal programovou bázi Ymky a zavázal se zvláštním slibem žít podle zásad sdružení a sledovat jeho cíle. Tím přijal na sebe odpovědnost za vedení Ymky a dostal plné volební právo.

Řádní členové Ymky volili své delegáty, kteří se sjížděli na výročních sjezdech Ymky každý rok v jiném místě republiky (1921 v Praze, 1922 v Olomouci, 1923 v Bratislavě, 1924 v Brně) a tam přehlíželi svou činnost a přijímali programové směrnice pro další rok. Na sjezdech byl volen sedmadvacetičlenný ústřední výbor Ymky, převážně z reprezentativních osobností našeho veřejného života. V ústředním výboru byly zastoupeny svazy autonomně připojené k Ymce: OHČS - Obrodné hnutí Československého studentstva, SČME - Svaz československé mládeže evangelické, SEM - Svaz evangelickej mládeže slovenskej, AY - Akademická Ymka, později Mládež Jednoty Chelčického - baptistická. Ústřední výbor volil ze svých členů výkonný výbor, který měl osm členů

a pracoval vždy jeden rok. Při ústředním výboru pracovala celá řada komisí – komise finanční, stavební, ideová, pro tělovýchovu, pro spolupráci s YWCA, pro spolupráci s OHČS a jiné. Mimo ústřední výbor v Praze mělo každé místní sdružení svůj vlastní volený výbor Ymky. Členství ve výborech a komisích bylo čestné a tedy neplacené. Práce Ymky byla založená na dobrovolné práci svých členů.

Z dobrovolných pracovníků Ymky vybírala personální komise ústředního výboru Ymky své zaměstnance. Byli to především sekretáři Ymky, to jest pracovníci Ymky z povolání, odborně připravení na svou práci. Dále Ymka zaměstnávala úředníky, tj. účetní, správce jídelen a svobodáren, písařky, instruktory (pro vyučování v jazykových kursech, pro práci v tělocvičně a na plovárně) a pomocné zaměstnance pro údržbu zařízení. Všichni placení zaměstnanci Ymky tvořili tzv. ředitelství Ymky. V čele ústředního ředitelství stál ústřední ředitel Ymky. Ten se účastnil schůzí výkonného výboru Ymky s hlasem poradním. Sekretář, který pracoval v jednotlivém místním sdružení Ymky, byl placen ústředním ředitelstvím Ymky, ale náplň jeho práce určoval volený výbor místního sdružení.

V tom byla Ymka demokratická. Práci vykonávali placení zaměstnanci, ale rozhodovali v ní lidé, kteří za svou práci placení nebyli a kteří ji konali z ideových důvodů. Ymka učila demokratičnosti tím, že o všem, co se v Ymce dělalo, se hovořilo (ve výborech, v komisích) a rozhodovalo se hlasováním. Ve volené funkci byl každý jen určitou dobu. K demokratičnosti, tj. odpovědnosti, informovanosti, dobrovolné kázni a samostatnému rozhodování byli vedeni již od chlapeckých let všichni, kdo v Ymce tábořili a sportovali. Americká Ymka k nám přinesla zkušenosti americké demokracie a uváděla je při nejrůznější ymkařské činnosti do našeho veřejného života.

Ymka bylo sdružení vybudované na demokratických zásadách a výchova k demokratičnosti patřila k programu Ymky.

V celé republice bylo založeno celkem 14 místních sdružení. Česká v Praze, v Českých Budějovicích, v Hradci Králové, na Kladně, v Jičíně, v Brně a Olomouci. Německá v Liberci a ve Znojmě. Slovenská v Bratislavě, v Bánské Bystrici, ve Vrútkách a v Prešově a maďarská v Lučenci. Všechna tato sdružení byla budována tak, aby sloužila všem občanům, bez ohledu na národnost. Respekt k národnostní odlišnosti druhého a výchova k pravé toleranci patřila k náplni práce místních Ymek. Sdružení ve Vrútkách, Prešově a v Jičíně po krátké době zanikla, ale vznikla nová sdružení v Plzni, Moravské Ostravě a v Rakovníku.

Počáteční silná nedůvěra k Ymce se pomalu vytrácela. Přispělo k tomu to, že řada ymkařských podniků rychle zdomácněla. Tak v roce 1921 v adventní době zazářil na olomouckém náměstí „vánoční strom republiky“. Ymka pod ním sbírala šatstvo a peníze pro opuštěné a chudé děti. V několika málo letech stály stromy republiky i v městech, kde Ymka

svoje střediska ani neměla. Právě tak k nám Ymka zavedla Svátek matek, který se slavil druhou neděli v měsíci květnu jako projev úcty k mateřské lásce a obětavosti.

Pro mnoho lidí byla v Ymce přitažlivá různost a pestrost její činnosti. V Ymce se přednášelo, učilo se, hrály se hry, tábořilo, diskutovalo, sportovalo, plavalo, žilo společenským životem - a to vše v rámci zcela určitého ymkařského programu.

Tak např. Ymka propagovala vyučování cizím jazykům. Vyučovalo se v pravidelných celoročních kurzech v místním sdružení, ale též na letních táborech. Ymka zprostředkovala mladým lidem pobyt na mezinárodních táborech a pořádala přednášky cizinců. Početné delegace z Československa se účastnily světových sjezdů Ymky. Každý rok se konaly vždy v jiné zemi společné pracovní konference.

Mezinárodnost a národnostní snášenlivost byla součástí programu Ymky.

Od začátku své práce měla Ymka svůj dům jen v Olomouci a v Českých Budějovicích. Ale už v r. 1922 se začala stavět Ymka (jak se budovám Ymky říkalo) v Bratislavě a po roce v Hradci Králové. Plánovalo se postavení Ymky v Bánské Bystrici a usilovalo se o postavení takového domu v Praze, aby to odpovídalo významu střediska v hlavním městě. Budova pražské Ymky byla otevřena 28. dubna 1928.

Československá Ymka svá zařízení - budovy, vybavení, tábory a j. - vybudovala za finančního přispění americké Ymky. Ymka ve Spojených státech a v Kanadě sbírala potřebné peníze pro Ymku v Československu v tzv. finančních kampaních. Po jejich vzoru také u nás Ymka postupem let uspořádala celou řadu finančních kampaní a z jejich výnosu nejen vybudovala nová zařízení, ale především neustále rozšiřovala svou práci.

Tak např. v roce 1928 a 1929 po vichřicích, které zničily část táborového zařízení na Sázavě, byla vyhlášena finanční kampaň mezi tábořícími chlapci a jejich rodiči, která vynesla tolik peněz, že v táboře místo dosavadních stanů byly postaveny nové chaty, vybudována prostorná jídelna, pořízena vodárna a jiné. Z pravidelných příspěvků a dobrovolných darů přispívajících členů by to Ymka postavit nemohla. Finanční kampaň, iniciativa k ní a její realizace, vyžadovala podnikavost a vychovávala k podnikavosti. Chlapci se přímo na táboře učili spoluodpovědnosti za táborové zařízení a nutnosti je udržovat. Výsledek finanční kampaně všichni viděli.

Proti skautskému hnutí, které u nás tábořilo s chlapci už před válkou, přinesla Ymka jako novum důraz na odborné vzdělání a vzdělávání vůdců, kteří s chlapci pracovali. Ymka pro ně pořádala kurzy, nebo tzv. „školy“, vydávala odborné příručky, později „sekretářské studie“ a časopisy.

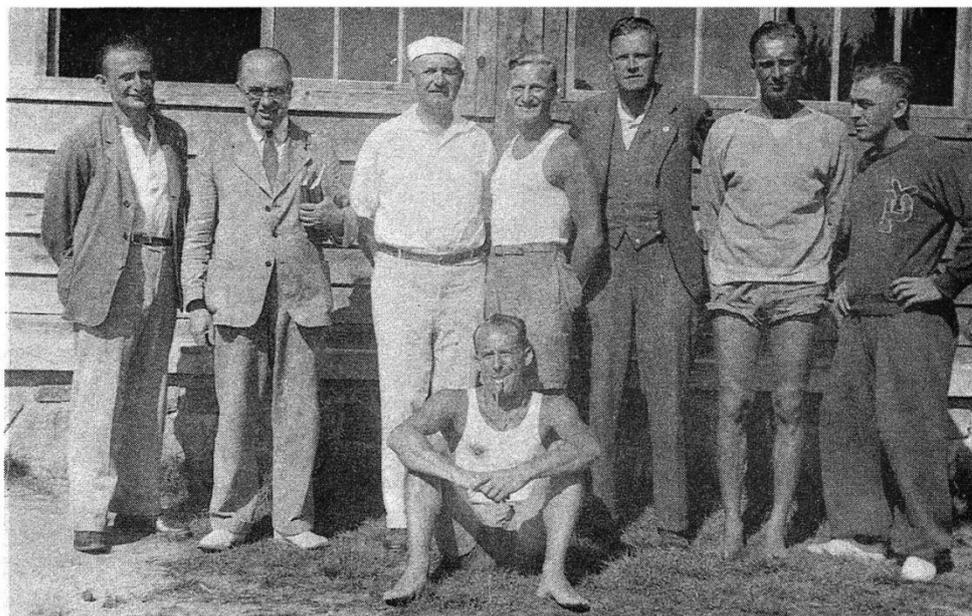
Práce v chlapeckých odděleních, prázdninové pobyty v letních táborech i ymkařské časopisy byly vedeny tak, aby vychovávaly. Výchova

Budova Ymky v Praze, na Poříčí č. 12

mladých mužů a zvláště chlapců k iniciativnosti, činorodosti, vynalézavosti, bystrosti, postřehu, ohledu na druhé, čestnosti, pravdivosti, odpovědnosti za sebe i za konání druhých - to vše chtěla Ymka učit nejen přednáškami a výklady bible, ale především v životě. Pro amerického sekretáře bylo mnohem důležitější, co chlapec dělá při volejbalu, než to, co říká na biblické hodině. „Křesťanské zásady nesmějí být jen diskutovány, musí být uskutečněny v praktickém životě: lidé musí být v nich cvičeni tak dlouho... až každý reaguje na všechno křesťansky. Proto očekáváme od Ymky, že se v křesťanské výchově mládeže postará o praktikování křesťanství v životních situacích.“

Ymka nakonec v Československu proslula jako sportovní organizace. Je příznačné, že budova pražské Ymky (Na Poříčí) byla v letech 1951-1990 sídlem Ústředí československé tělesné výchovy. V této budově byl první krytý bazén v Praze, první krytá běžecká dráha, na střeše bylo vybudováno volejbalové hřiště s drátěnými sítěmi, aby míč nepa-

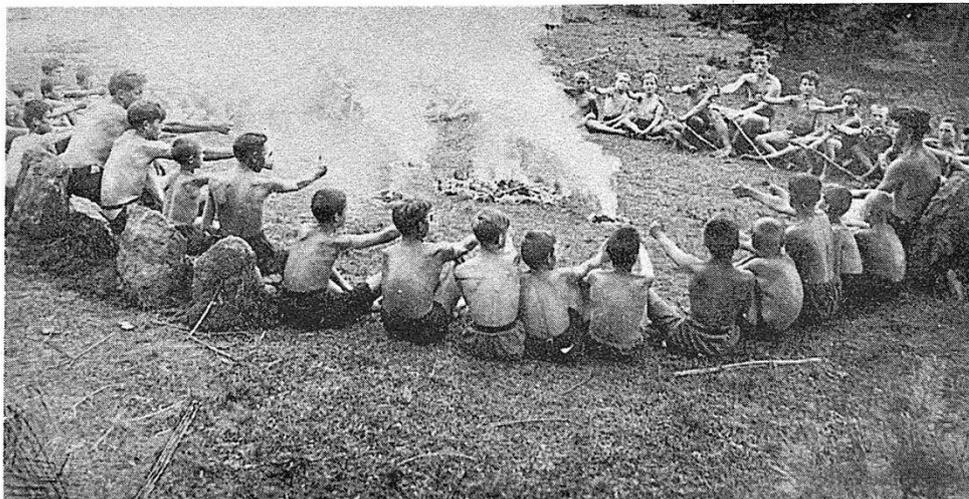

Sekretáři Ymky. Zleva: Jaroslav Šimsa, XY, Sommerville, Lewis, Václav Velkoborský, F. M. Marek, Hugo Slípka. Sedí: Božidar Škarda

dal dolů, a veliká tělocvična v Ymce byla vybavena nejen náradím, ale pracovali zde také odborní trenéři. Ymka u nás začala razit heslo „Naučte každého plavat“, současně organizovala kurzy na záchranu tonoucích a zakládala ve městech „záchranné sbory“. Zavedla k nám vodní sporty včetně kanoistiky. Propagovala lyžování. Lukostřelba, ping-pong, kulečnický jiného typu (nebyl rakousko-uherský), šipky, lodní domino, dodo, quoits, americký pasák, kriket, to vše byly hry, které k nám přinášela a u nás rozšiřovala Ymka.

Ymka však nechtěla být sportovní organizací, sport nebyl účelem ani smyslem. Při sportu se vytvářely životní situace, při nichž měl a mohl být chlapec či mladý muž vychováván. Především tím, že zásadou každé hry - a sport v Ymce nebyl nikdy snahou po nejvyšším výkonu, po vítězství za každou cenu, ale především hrou - bylo „fair play“. Trénink a pravidelná příprava byla výchovou vůle. Při hře se měl dospívající chlapec naučit čestnosti a statečnosti. O takovém pojetí sportu svědčí i ymkařské desatero dobrého sportu: „1. Nevzdáš se. 2. Nebudeš hledat výmluv pro své chyby. 3. Nebudeš se honosit svým vítězstvím. 4. Nemáš klesnout po prohře. 5. Nebudeš nečestně používat výhod. 6. Neklad podmíněk, jichž bys sám nemohl přijmout. 7. Buď vždy ochoten přenechat hráči hru ve stínu. 8. Nebudeš podceňovat soka ani přeceňovat sebe. 9. Pamatuj, že jde o zápas, kdo jinak smýšlí, je slaboch a ne sports-man. 10. Měj v úctě hru, kterou hraješ, poněvadž kdo ztratil čestně, zvítězil i při prohře.“

Sport byl také jednou z náplní života ymkařských táborů, sport, který byl hrou, a to hrou, která vychovávala.

Táboření v Ymce

V lednu 1923 začal tiskový odbor ústředního výboru sdružení YMCA v Československu (prof. dr. E. Rádl, prof. dr. J. L. Hromádka, evangelický farář B. Jerie, IngC. V. Havel a dr. František Kubka, který byl zodpovědným redaktorem) vydávat revue „Y.M.C.A.“. V úvodním prohlášení této revue se praví: „Naším programem je křesťanství, jež chceme prakticky uplatňovati a tak podporovati světové myšlení, pacifismus, humanitní ideály, demokratismus, slovem všechny snahy po prohloubení mravnosti a čestnosti v životě soukromém, veřejném a světovém.“

Revue YMCA vycházela 4× ročně. Nestačila informovat o rozrůstající se práci Ymky. Od roku 1924 začal vycházet měsíční osmistránkový list Táborový zpravodaj, který vedle informací a zpráv z táborů Ymky otiskoval povídky k táborovým ohňům, sérii vyprávění Joe Firsta o životě indiánů, odborné instrukce pro táboření, články o přírodě a další příspěvky. V lednu 1926 se objevil další časopis - měsíční Zpravodaj (velký formát, 16 stran). Po roce byl tento časopis přejmenován a vycházel v letech 1927-1929 pod názvem Náš úkol (velký formát, 12 stran). Šéfredaktory těchto časopisů byl František Kubka, později Josef Bradáč a nakonec Jaroslav Šimsa. Náš úkol nepřevzal jen úlohu Zpravodaje, ale do jisté míry taky revue YMCA. Navíc otiskoval beletrii a dorostenecké hlídky, do nichž přispívali sekretáři, kteří pracovali v různých odděleních Ymky. Nenajdeme zde však už protokolární záznamy z každoročních sjezdů Ymky ani texty přednášek z těchto sjezdů, jak tomu bylo v revui YMCA. Táborový zpravodaj se stal přílohou nejprve Zpravodaje, potom Našeho úkolu; jeho odpovědným redaktorem byl po celou dobu jeho existence Joe First.

V roce 1929 přestal Náš úkol vycházet. Souviselo to možná s celosvětovou krizí, která nutně musela dolehnout i na Ymku, ale byly zde i vnitřní příčiny, totiž vznik dalších časopisů. Na podzim 1927 začala vycházet pod redakcí Emanuela Rádla a J. L. Hromádky (k nimž se na podzim 1929 připojil Jaroslav Šimsa) Křesťanská revue. Současně si začala vydávat vlastní tištěné výroční zprávy a někdy i časopisy jednotlivá místní sdružení, což souviselo s tím, že se těžiště práce pomalu přesouvalo z ústředí do těchto místních sdružení Ymky. Tak především pražská Ymka vydala v říjnu 1928 první číslo svého vlastního časopisu, po anketě nazvaného TEP pražské YMCY, měsíčník pro informaci a poučení. TEP měl osm stran a redigovali jej střídající se sekretáři pražské Ymky. Jednotlivá čísla jsou doslova nabitá informacemi o možnostech, které poskytovala členům i zájemcům pražská Ymka. Křesťanská revue vycházela do podzimu 1939 a TEP až do roku 1940.

Všechny ymkařské časopisy vycházely ve Vydavatelském oddělení Ymky. Toto oddělení vydávalo také řadu informací, brožur, příruček a zpráv o konferencích. Brožury měly pestrý obsah, převažovala témata náboženská a etická, ale vedle toho byla zastoupena i témata literární a politická, nechyběly samozřejmě příručky sportovní a pojednání o různých hrách, vyšla dokonce i kuchařská kniha. Tato pestrost odpovídala pestrosti činnosti Ymky.

Na V. sjezdu Ymky v Hradci Králové v roce 1925 vyjádřil ústřední ředitel Ymky přesvědčení, že Ymka v následujících pěti letech ještě rozšíří svůj vliv na výchovu mladých mužů a hochů všech národností, všech tříd a vyznání, „budeme-li pokračovati odhodlaně a se stále větší vírou v Boha, svého spolupracovníka a v lidstvo jako celek.“

Emanuel Rádl u příležitosti 10. výročí založení Ymky ukázal na dva hlavní nedostatky dosavadní práce. Ymce se nepodařilo rozšířit svou práci po celé republice a zvláště mezi dělnickou mládež a nepodařilo se jí (až na výjimky) získat lidi z průmyslu a obchodu a tím ji finančně osamostatnit.

Vcelku však lze říci, že Ymka v letech 1919–1929 v Československu zakořenila. Postavila v Praze Studentský domov, pro hochy stálé letní tábory, v řadě míst republiky budovy Ymky, v nichž rozvinula mnohostrannou činnost. O své činnosti informovala nejšířší veřejnost v řadě časopisů, které sloužily, právě tak jako odborné příručky, k neustálému vzdělávání sekretářů a vůdců Ymky. Dala příklad a odborně učila, jak vychovávat charakter hochů a mužů vůbec.

Světová Ymka vyrostla z touhy po obrodě lidské společnosti. Přinesla k nám víru a odhodlání uskutečnit novou reformaci. V tom navázala na domácí tradici, zvláště na T. G. Masaryka.